

oordeelend, zou ik vermoeden dat in de linkermis gestaan heeft een beeld van St. Maria.

Het monument was rijk gepolychromeerd: de bewaard gebleven nissen in blauw, rood en goud, en ook de beelden dragen nog de sporen van polychromie.

Met genoegen constateer ik dat er geen pogingen zijn gedaan, om de beschildering en de beelden te herstellen. Nieuwe kleuren vloeken bij een oud beeld- of bouwwerk. En zoo min als iemand uit de negentiende eeuw kan schrijven of dichten zóó als iemand uit de vijftiende eeuw het deed, zoo kan ook niemand uit onzen tijd, polychromie of beeldwerk uit de vijftiende eeuw bijwerken, zelfs namaken, óf men ziet en voelt dat het anders is. Mocht eindelijk ook in ons land eens begrepen worden, dat zoogenaamd restaureeren bederven is, en dat de ware liefde en eerbied voor de werken van ons voorgeslacht slechts toelaten zorgvuldig conserveeren.

P. HAVERKORN VAN RIJSEWIJK.

Korte Mededeelingen.

De Valtherbrug.

Dezen zomer werd wederom gevonden een stuk van het houten pad, bekend onder den bovengeschreven naam. Een schrijven van den heer J. Oostinjer Rz. meldt daaromtrent:

«In antwoord op uw schrijven van 14 dezer (Juli '99) kan dienen, «dat hier te Emmer-Compasuum een houten voetpad is gevonden en «door het vervenen over eene lengte van pl.m. 70 meter is vernietigd. «Het voetpad bestaat uit posten, die op de einden dunner zijn dan «in het midden en voor elkaar liggen, zoodat het niet breeder is dan «eene post of pl.m. 30 cM. Op de einden der posten heeft men dwars-«liggers, waardoor eene opening is gemaakt. In deze opening steken de «einden der posten, zoodat het een geheel is. Het pad ligt pl.m. 1¹/₂ «meter beneden de bovenlaag van het veen, en pl.m. boven het vaste «zand».

«Wanneer het hout aan de lucht blootgesteld wordt, scheurt «het geheel stuk en is van dezelfde soort als het kienhout. Het pad is «nu nog aan den kant van het onvergraven veen te zien.»

J.